

Përgatituni për kthimin e Zotit!

nga **Bernarda Fernandez**

www.DivineRevelations.info/ALBANIAN

Motër Bernarda Fernandez u morr nga Jezusi dhe pati dy udhëtime në Parajsë dhe në Ferr. Asaj iu treguan shpërblimet qiellore të përgatitura për shenjtorët e Zotit, Rrëmbimi, Gostia e Madhe dhe kurorat e jetës. Ajo pa gjithashtu gjendjen e Kishës, gjykimet e ardhshme dhe shpirtrat e humbur në Ferr.

Udhëtimi im i Parë

Nuk po ndihesha mirë atë mëngjes, dhe burri im nuk donte të shkonte në punë për mos të më lënë vetëm. Unë i thashë se nuk isha vetëm. Pasi ai u largua, ndjeva sikur po vdisja. Kështu që vendosa të telefonoja disa nga miqtë e mi dhe vjehrrën time. Vjehrra ime u përgjigj, “Bernarda, Perëndia do të të bekojë sonte, mos ki frikë.” E njëjta përgjigje më erdhi edhe nga një vëlla tjetër në Krishtin që telefonova, por ai shtoi. “Bernarda, çohu nga krevati dhe përlëvdo Zotin, thirre dhe jepi Atij lavdi.”

Pavarësisht se ndihesha e dobët, e thirra Zotin duke i thënë, “Zot Ti je forca ime, eja e më ndihmo.” U përpoqa të qëndroja në këmbë por forcat më lanë. Zëri im nuk dëgjohej, por me shpirt thërrisja Zotin për ndihmë sepse më dukej sikur po vdisja. Papritur dhoma ime u ndriçua nga një dritë që dukej si zjarr. Menjëherë frika mu largua dhe pashë engjëj duke zbritur dhe duke ecur në dhomën time. Mund t’i dëgjoja ata duke folur me njëri-tjetrin. Befas u shfaq një qenie e mrekullueshme, më e bukur se çdo engjëll. Ai ishte veshur me të bardha dhe kishte një brez të artë. Në gjoksin e tij shkruhej me shkronja të arta: “**BESNIKU DHE I VËRTETI**” Fytyra e tij tregonte mirësi dhe dashuri. Jezus Krishti, Mbreti i mbretërve dhe Zoti i zotërve ndodhej përballë meje. Bekuar qoftë emri i Tij!

Jezusi mu afrua, preku kokën time dhe më tha: “**Unë jam Jezusi, i cili vdiq për ty. Shikoji këto shenja në duart e Mia, ato janë ende këtu për ty. Unë kam zbritur nga Froni im i lavdishëm për të folur me ty; ke shumë gjëra për të rregulluar në jetën tënde. Ti je dembele dhe zemërake. Për më tepër Unë nuk dua një njeri 25% të krishterë as 95%, por 100%. Nëse ti dëshiron të shkosh në Parajsë, duhet të jesh e shenjtë, ashtu siç Unë jam i Shenjtë; Unë kam ardhur për të të marrë në një udhëtim.**”

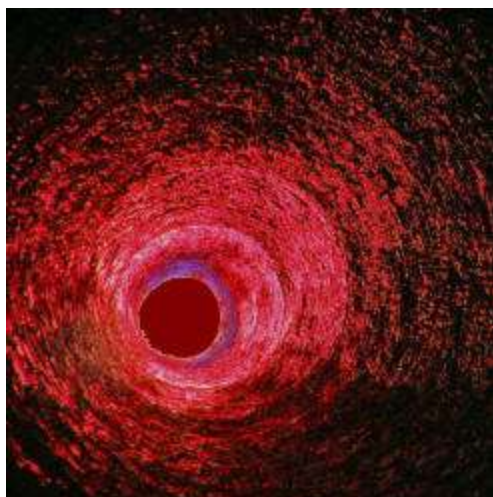
Unë e pyeta: "Zot, a është ky një udhëtim misionar?" Ai u përgjigj "Jo." Pastaj më mori për dore, më ngriti lart, dhe më foli me thjeshtësi dhe dashuri. Më afrooi tek dritarja dhe pa në drejtim të qytetit të Nju Jorkut. Unë pashë trishtim në fytyrën e Tij. Ai qau dhe tha: "**Fjala ime predikohet, por njerëzit nuk dëgjojnë. Mëkati i këtij qyteti ka arritur deri tek Ati im.**"

Qyteti ishte plot me homoseksualë, midis të cilëve edhe politikanë. Zoti më tha: "**Kjo është një tjetër Sodomë, por Unë jam i Gjallë dhe gjykimet e Atit tim do të bien së shpejti mbi këtë qytet.**" Pastaj rashë në gjunjë përpara Zotit duke qarë dhe Ai më tha: "**Mos ki frikë. Kur gjykimi të bjerë mbi këtë botë, Kisha ime nuk do të jetë më në Tokë.**"

Pastaj Ai më kërkoi t'i telefonoja një vëllai nga kongregacioni im. Ai më kërkoi t'i thosha që shpirti do të largohej nga trupi im, dhe se ata nuk duhet të më çonin në spital apo të organizonin ceremoni funerale. Ata duhet t'i thoshin burrit tim të kishte besim tek Ai që është Ringjallja dhe Jeta. ([Gjoni 11:25](#)) Zoti vazhdoi: "**Unë i cili të jap jetë, do të të marrë tani në frymë, por ti do të kthehesh dhe do tu thuash njerëzve të kenë plotësisht besim tek Unë. Ai që beson tek Unë nuk do të vdesë kurrë.**" ([Gjoni 11:26](#)) Ai shtriu duart e tij dhe unë pashë që një trup frymor doli nga trupi im fizik. Isha e veshur në të bardha dhe shkëlqejta si Zoti. Ai më tha: "**Shiko! Ky është trupi që do të kenë së shpejti të Krishterët që i binden Fjalës sime.**"

Unë vura re se mund të kaloja përmes mureve. Zoti, i cili po më mbante për dore, tha: "**Shiko!**" Kur u ktheva pashë trupin tim pa shpirt. Ai më shpjegoi se trupi im fizik ishte i pavlerë, se vinte thjesht nga pluhuri dhe pas vdekjes do të kthehej përsëri në pluhur. Ai shtoi se trupi i ri që unë kisha ishte një trup i lavdishëm, i cili është shpirti që Ai u dha njerëzve. Unë mendova se Ai do të më çonte menjëherë në Parajsë por nuk ndodhi kështu.

Ne zbritëm përmes një tuneli poshtë Toke dhe kur u afruam deri në një farë vendi, ndjeva një erë të padurueshme. Unë thashë: "Zot, nuk dua të shkoj në atë vend." Por ne vazhduam brenda dhe ai vend ishte shumë i errët. Dëgjova njerëz në vuajtje që qanin e bërtisnin. Ne qëndruam mbi një gur dhe Zoti më tha: "**Shiko!**" Pashë njerëz duke vuajtur. Në ferr njerëzit qajnë pa pushim dhe asnjërit nuk i intereson për të tjerët.

Të dashur vëllezër dhe motra, kuptova se **FERRI ËSHTË I VËRTETË**. Unë qaja e qaja dhe kur pashë Zotin, Ai më tha: **“Mbaje atë që ke parë dhe mos e harro.”** Njerëzit bërtisnin, **“Oh, kjo vazhdon përgjithmonë! Përgjithmonë! Dhimbje dhe urrejtje në përjetësi!”**

Unë u ktheva në drejtim të Zotit dhe e pyeta: **“A ndodhet ndonjë njeri nga familja ime në ferr?”** Ai mu përgjigj: **“Nuk do të të lejoj të shohësh pjesëtarë të familjes tënde.”** Kështu që e pyeta: **“A ndodhet këtu ndonjë njeri që njoh?”** **“Po, dhe do të të lejoj ta shohësh.”** Papritur pashë një të ri që vinte nga thellësitë e ferrit. Ishte Aleksandri.

Unë e njoha këtë të ri në një kryqëzatë që unë dhe burri im frekuentuam në [Republikën Dominikane](#). Gjatë asaj fushate, dëgjova një zë që më tha: **“Çohu dhe shko tako Aleksandrin, i cili po vdes. Thuaji të mos e hedhë poshtë këtë mesazh, sepse Unë po i jap atij një mundësi të fundit.”** Ky zë ishte zëri i Zotit, edhe pse unë nuk mund ta shihja Atë. I tregova Aleksandrit atë që më tha Zoti dhe ai u përgjigj kështu: **“Ju të krishterët jeni të gjithë të marrë. Ju i mashtroni njerëzit duke thënë se Jezus Krishti po vjen, unë nuk e besoj këtë.”** Unë i thashë: **“Aleksandër, Perëndia e jep jetën dhe e merr kur Ai do; Aleksandër, ti së shpejti do të vdesësh.”** Ai u përgjigj: **“Jam shumë i ri për të vdekur, kam akoma plot vite të mira argëtimi në këtë Tokë.”**

Ajo që vërtetë mundësia e fundit për Aleksandrin. Tri javë më vonë ai vdiq teksa ishte i pirë. Destinacioni i tij ishte ky vend mundimesh ku unë e pashë atë (ferri). Bibla thotë qartë se pijanecët nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë. ([Galatasve 5: 21](#))

Në ferr, Aleksandri po sulmohej nga dy krimba të mëdhenj dhe bërtiste: **“Oh! Mos!”** Ai po mundohej shumë. Ai më njohu dhe më tha: **“Unë e hodha poshtë mundësinë time të fundit dhe tani jam këtu duke vuajtur. Të lutem, kur të kthehesh në Tokë shko në shtëpinë time dhe thuaji familjes sime të besojnë tek Jezus Krishti dhe tu binden fjalës së Tij, që të mos vijnë në këtë vend mundimesh.”**

Më pas Zoti më tregoi mijëra njerëz duke vuajtur në ferr dhe tha: **“Shiko, disa nga këta njerëz më njihnin kur ishin në Tokë. Ka akoma shumë njerëz mbi Tokë që ecin rrugëve pa e ditur se ku po shkojnë. Dije që rruga për në Parajsë është shumë e ngushtë dhe do të bëhet edhe më shumë. Do të ketë shumë vështirësi në Tokë, që ti të bëhesh e pastër si ari, por mos ki frikë sepse Unë jam përpara teje si një luftëtar i fuqishëm.”**

Unë e pyeta Jezusin: **“A KA TË KRISHTERË NË FERR?”** Ai u përgjigj: **“Po, e di përse? Sepse ata besonin tek Unë por nuk ecnin sipas Fjalës sime. Ka shumë nga ata të krishterë që sillen mirë vetëm kur janë në kishë, përpara pastorëve dhe familjeve të tyre. Por ata po gënjejnë veten e tyre shumë. Sytë e Atit tim shohin gjithçka dhe Ai kupton çdo fjalë, kudo që ti të jesh. Thuaju njerëzve të mi se është koha të jetojnë një jetë të shenjtë përpara Atit tim dhe përpara botës. Që djalli mos të ketë të drejtë të padisë njerëzit e Mi, dhe bota të mos e drejtojë gishtin tek njerëzit e Mi.”** ([1 Pietrit 1:14-16](#))

Pastaj ne u afruam tek një liqen i zjarrtë, kishte një erë të tmerrshme. Zoti tha: **“Kjo që sheh këtu është liqeni i zjarrit që është gati për djallin, profetin e rremë dhe për Antikrishtin. Unë nuk e bëra këtë vend për njerëzit, por të gjithë ata që nuk besojnë tek Unë si Shpëtimtarin e tyre dhe që nuk jetojnë sipas Fjalës sime do të shkojnë atje.”** ([Zbulesa 20:14](#))

Në atë çast pashë Jezusin duke qarë dhe Ai më tha përsëri: **“Ka më shumë nga ata që humbasin, se nga ata që shkojnë në Parajsë.”** Ai më tregoi numrin e personave që vdisnin çdo minutë dhe tha: **”Shiko! Sa shumë që humbasin! Kisha ime fle gjumë, pavarësisht se ka marrë fuqinë time; Ajo ka Fjalën time dhe Frymën e Shenjtë por po fle. Mbi Tokë ka shumë njerëz që predikojnë se ferri nuk ekziston. Shko dhe thuaju atyre që ky vend është i vërtetë.”**

Unë mund të ndjeja një nxehtësi të madhe. Ne u larguam nga ai vend dhe shkuam në Parajsë. Ne ngjiteshim vazhdimisht lart, përmes qiellit të dytë. Ai më tregoi diellin dhe yjet dhe tha: **“Shikoji këto yje, Unë kam një emër për secilin prej tyre. E sheh këtë diell, është prej fuqisë sime që ai ndriçon, si mbi të drejtët edhe mbi të padrejtët. Por do të vijë një ditë kur dielli nuk do të ndriçojë më, çdo gjë do të errësohet.”** ([Veprat 2:20](#))

Ne u ngjitëm akoma më lart dhe arritëm në Mbretërinë e Perëndisë. Pashë shtëpi shumë të bukura. Muret e tyre ishin shumë të larta, të ndërtuar prej ari dhe gurësh të çmuar. Ishin dymbëdhjetë dyer me perla, me dymbëdhjetë engjëj në çdo derë. Unë nuk e dija nëse mund të hyja por Zoti më pa dhe tha: **“Dëshiron të hysh brenda?”** **“Oh, po Zot! Dua vërtetë të shkoj!”**

“Atëherë hyr, sepse Unë vetë jam dera,” tha Jezusi. ([Gjoni 10:9](#))

Unë hyra përmes një porte të çmuar dhe pashë një kopsht me lule të mrekullueshme. **“Nëse do të shkosh tek ai kopsht atëherë shko, sepse Unë e kam përgatitur këtë për ty dhe për njerëzit e Mi.”** Pasi hyra në kopsht, fillova të mblidhja lule në buqeta dhe vrapoja si një vajzë e vogël. Lulet ishin shumëngjyrëshe dhe kishin aromë të mirë. Zoti thirri dikë. Ishte një engjëll i fortë dhe aq i bukur sa nuk mund ta përshkruaj. Zoti më tha: **“E sheh këtë, ky është kryeengjëlli Mikael. Ky është ai që udhëheq ushtrinë time. Shiko!”** Pashë një ushtri të fuqishme kalorësish dhe Zoti më tha: **“Kjo nuk është një ushtri njerëzish, por ushtria e Atit tim. Kjo ushtri është në shërbim të të krishterëve që janë ME TË VËRTETË të lindur nga e para; mos ki frikë sepse kjo ushtri është më e fuqishme se ajo që gjendet në tokë.”** Pastaj Ai më tregoi një engjëll tjetër. **“Ky është lajmëtari i të Krishterëve që i binden Fjalës sime.”** Unë u lumturova që e dëgjova këtë. Jezusi më tha: **“Ji e vëmendshme! Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Mojsiut, Perëndia i Elias, Ai që bëri zjarrin të bjerë prej qiellit; Unë nuk kam ndryshuar. Unë do të të tregoj gjendjen në të cilën jetojnë njerëzit e mi në këto ditë të fundit që u kanë ngelur.”** Zoti më tha: **“Shiko me kujdes gjërat që do të të tregoj.”**

Pashë të Krishterë që ishin të dobët dhe të lodhur. Zoti më bëri këtë pyetje: **“Beson se Unë mund ta marrë këtë Kishë në gjendjen e saj të tanishme?”** Ai më tha: **“Të Krishterët që Unë do të marrë me vete do të jenë të lavdishëm, fitimtarë, pa njollë, pa të metë. Midis njerëzve të mi ka gënjeshttra dhe mungesë dashurie. Njerëzit e mi janë të ndarë. Të tregova gjendjen e të Krishterëve në këto ditë të fundit; tani do të të them se si**

jetonte Kisha e hershme. Ata vëllezër dhe motra ishin të mbushur me lavdinë e Perëndisë. Ata agjëronin dhe luteshin vazhdimisht; ata predikonin Fjalën time pa asnjë frikë. Kurse të Krishterët e tanishëm mendojnë se Unë kam ndryshuar, ata mendojnë gjithashtu se edhe Fryma e Shenjtë ka ndryshuar. Gabimi i madh i të krishterëve sot është se ata jetojnë një jetë rutinë, të planifikuar nga njeriu. Ata kanë harruar se mesazhet janë nga Fryma e Shenjtë dhe nga lart. Thuaju shërbëtorëve të mi, pastorëve, që ka ardhur koha t’i lënë pas programet rutinë. Nëse bëjnë kështu, ti do të shohësh fuqinë e Perëndisë mes tyre dhe Frymën e Shenjtë i cili u shfaq në Kishën e hershme. Ai do të bëjë shenja dhe mrekulli të shumta, të vdekurit do të ngjallen. Fryma e Shenjtë është akoma i njëjti, jeni ju që keni ndryshuar.”

Të Krishterë, është koha që të kthehemi në jetën e Kishës së hershme.

Unë u largova nga ai kopsht i bukur dhe kalova në një rrugë prej ari dhe Zoti tha: **“Preke! Po, është ar i kulluar. Shko e thuaju fëmijëve të mi që SHUMË SHPEJT, ata do të ecin nëpër këto rrugë prej ari të ndërtuara nga Ai i cili jep jetë.”** ([Zbulesa 21:10-14](#))

Sa bukur ishte të ecje mbi ato rrugë të arta! Pas kësaj pashë një Fron të shkëlqyeshëm të rrethuar nga engjëj, kryeengjëj dhe serafinë. Ata i jepnin vazhdimisht lavdi Perëndisë, Atij që rrinte ulur mbi fron, duke thënë: **“I Shenjtë, i Shenjtë, i Shenjtë është Zoti Perëndi i Gjithëfuqishëm; qielli dhe Toka janë plot me Lavdinë e Tij. Amen!”** **“Ka ardhur koha të ngrini lart duar të shenjta dhe të më jepni lavdi Mua,”** tha Zoti.

Pashë lumin e Ujit të Jetës që buronte nga froni. Pashë gjithashtu Pemën e Jetës dhe në anën tjetër ishte një ylber dhe një det i kristaltë. E pyeta Zotin: **“Kush është Ai që rri ulur mbi**

Fron?” Ai u përgjigj: **“Është Ati im, Zoti i Ushtrive.”** Unë i thashë: **“Mund ta shoh Atin?”** **“Jo, nuk është ende koha,”** u përgjigj Zoti.

Edhe pse unë nuk e pashë Atin, Ai që rrinte ulur mbi fron ishte i Fuqishëm. Pashë shkrepitima rrufesh dhe bubullima që vinin prej fronit dhe dëgjova himne kushtuar Perëndisë. Jezusi më tha: **“I dëgjon këto himne? Këto janë përlëvdimet e të shpenguarve.”** Pastaj pashë shtatë engjëj, secili prej tyre mbante një kupë të artë dhe shtatë engjëj të tjerë mbanin nga një bori. Unë e pyeta Zotin: **“Zot, cilët janë këta engjëj?”** Ai u përgjigj: **“Të shtatë kupat që engjëjt mbajnë janë të mbushura me zemërimin e Perëndisë. Ato do të zbrazen së shpejti dhe kur boritë të bien, Kisha ime (ata të Krishterë që jetojnë sipas vullnetit të Atit tim) do të merren lart. Ata nuk do të jenë më në Tokë gjatë shtrëngimit të madh. Përpara se Antikrishti të shfaqet, ky njeri i mëkatit, kisha ime do të dëgjojë tingullin e borisë së fundit dhe ata do të më takojnë mua në ajër.”** ([1 Thesalonikasve 4:16-17](#))

Unë isha atje mik i dashur, përballë fronit të madh dhe nuk kisha asnjë nocion të kohës. Jezusi më tregoi se si Kisha e tij (besimtarët e vërtetë) do të merret lartë! Pashë në vegim që mijëra njerëz u zhdukën. Kjo ndodhi anë e mbanë botës dhe radiot e televizionet dhanë lajmin e zhdukjes së tyre. Gazetat gjithashtu përcollën lajmin me shkronja të mëdha në faqet e para. Zoti më tha: **“Këto do të ndodhin së shpejti. Gjykimet e Atit tim nuk kanë rënë akoma mbi Tokë, kjo për shkak të të Krishterëve besnikë, atyre që më duan me të vërtetë.”**

Pas asaj pashë njeriun e mëkatit. Ai u thoshte banorëve të Tokës: **“Unë po iu sjell pagën dhe sigurinë.”** Dhe njerëzit e harruan menjëherë atë që kishte ndodhur. Jezusi më tha: **“Shiko me kujdes!”** Pashë në vegim të shtatë engjëjt me shtatë kupat. Mik i dashur, ajo që po ndodhte ishte e vështirë të përshkruhet; Pashë engjëjt duke zbrazur mbi Tokë shtatë kupat e zemërimit të Perëndisë. Nisën të binin bori. Perëndia po zbrazte gjykimet e tij mbi banorët e Tokës dhe shtete të tëra u zhdukën. Zoti më tha: **“Shiko! Të gjithë ata njerëz ishin pjesë e Kishës sime, disa prej tyre ishin pastorë.”** Unë nuk e kuptova mirë këtë dhe e pyeta Zotin: **“Si është e mundur që kaq shumë nga njerëzit e tu u gjendën në**

shtrëngimin e madh? Si ka mundësi që ka aq shumë pastorë midis tyre, ata që predikuan Fjalën tënde?” Jezusi u përgjigj: **“Po, ata predikuan Fjalën time por ata nuk jetonin në përputhje me të.”** Më pas Zoti më lejoi të shihja një numër të madh pastorësh dhe më tha: **“Këta pastorë nuk e predikonin Fjalën time ashtu siç është e shkruar. Ata mendonin se Fjala ime nuk përshtatej me kohën e tyre. Ata ishin më tepër të dhënë pas atyre që paguanin më shumë në të dhjeta dhe oferta, sepse ishin më shumë të interesuar në materiale. Shko e thuaju shërbëtorëve të mi se Unë jam Ai që i ka thirrur ata, se ari e argjendi më përkasin mua dhe Unë i jap ato sipas madhësisë dhe lavdisë sime. Thuaju atyre ta predikojnë Fjalën time ashtu siç është shkruar. Ka shumë nga ata që i japin një interpretim tjetër Fjalës sime. Fjala ime është Fjala ime dhe askush nuk mund ta**

ndryshojë atë. Ajo duhet të predikohet ashtu siç është e shkruar. Ka shumë nga njerëzit e mi të cilët e shtrembërojnë Fjalën time për përfitimin e tyre.”

Pas kësaj ne hymë në një vend në Jeruzalemin e Ri dhe Zoti më tha: **“Kjo që ti sheh është Parajsa.”** Pashë apostujt dhe e pyeta Zotin: **“Zot, ku është Abrahami?”** Unë prisja të shihja një burrë të vjetër, por papritur pashë një njeri që dukej rreth 25 vjeç i cili po afrohej dhe Jezusi më tha: **“Ky është Abrahami, babai i besimit.”**

Zoti thirri më pas një grua shumë të bukur dhe tha: **“Kjo është Maria! Shko e thuaj gjithsecilit se Maria nuk është Mbretëresha e qiejve. Mbreti i qiellit jam Unë, Mbreti i mbretërve dhe Zoti i zotërve, Ai që thotë: ‘UNË JAM UDHA, E VËRTETA DHE JETA’ (Gjoni 14:6-7). Shko e thuaj KËTIJ NJERËZIMI TË VERBËR që NUK ka asnjë Purgator, sepse po të kishte, Unë do të ta kisha treguar. Ekziston ferri, liqeni i zjarrit, Jeruzalemi i çmuar dhe Parajsa të cilën Unë ta tregova. Por thuaju atyre që Purgatori nuk ekziston, thuaju që është një gënjeshtër e djallit. NUK KA ASNJË PURGATOR.”**

Pastaj Zoti më çoi në një vend ku mbaheshin kurora. Jezusi tha: **“Këto janë kurorat e jetës...Çfarë po sheh?”** Unë pashë kishën që frekuentoja, besimtarët e atij komuniteti duke kënduar dhe duke predikuar dhe e pyeta Jezusin: **“Përse emrat e besimtarëve të komunitetit tim nuk janë këtu?”** Zoti tha: **“Për shkak të paudhësive të tyre në Tokë.” (Zbulesa 3:11)**

Në fund Zoti më lejoi të kthehesha pas në Tokë në trupin tim. Udhëtimi kishte përfunduar.

UDHËTIMI IM I DYTË

Një ditë isha në një takim lutjeje me rreth njëzetë persona. Si zakonisht ne nisëm të përlëvdonim dhe të adhuronim Zotin. Papritur, ne ndjemë praninë e Perëndisë. Ishte e jashtëzakonshme, njësoj si të ishte dita e Rrëshajave. Mbaj mend që vjehrra ime, një grua e vjetër e devotshme, më tha: **“Bernarda, le ta ulim zërin gjatë lutjes sepse po bëjmë shumë zhurmë.”** Ajo kishte të drejtë sepse lutjet tona ngjanin me zhurmën e një ujëvare. Sapo do tu kërkoja vëllezërve të mi që të ulnin zërin, dëgjova Zotin që më tha: **“Mos thuaj asgjë! Në botë, kur njerëzit bëjnë zhurmë, askujt**

nuk i intereson, përse pra ju duhet të ndalni lutjet?” Kështu ne vazhduam të përlëvdonim dhe të adhuronim Perëndinë. Ndjeva se diçka e madhe do të ndodhte. Befas u kujtova që Zoti në udhëtimin tim të parë më kishte thënë: **“Do të vij prapë për ty.”**

Kur u ktheva, pashë papritur një dritë të fortë që mbushte shtëpinë time. Vëllezërit e mi e panë gjithashtu atë dritë. Ata u gjunjëzuan të gjithë përpara Perëndisë. Unë nuk dija çfarë të bëja dhe ngela në vend. Ajo dritë sa vinte e bëhej më e fortë dhe mori një formë njerëzore. Përpara meje u shfaq Jezus Krishti, ishte shumë i bukur dhe plot me dashuri. Në Tokë nuk kisha parë asnjëherë një bukuri të tillë në fytyrën e një njeriu. Ai u afrua tek secili nga vëllezërit e mi. Sapo do tu thosha atyre që Zoti kishte ardhur për mua, unë fillova të flisja në gjuhë. ([1 Korintasve 14:39-40](#))

Shpirti im u largua nga trupi si herën e parë dhe isha në ajër. Jezusi më mori për dore dhe shkuam drejt Republikës Dominikane. Kur arritëm, Zoti më tha: **“Janë dy mëkate të mëdha që ky vend kryen përpara Atit tim, magjia dhe idhujtaria.”** Pashë njerëzit e atij vendi duke shkuar pas magjistarëve dhe atyre që adhuronin idhuj.

Pas kësaj Zoti më çoi në Venezuelë, isha në ajër me Jezusin, por prej andej pashë njerëz që merreshin me magji dhe idhujtari. Në Meksikë pashë njerëz që takonin dhe adhuronin demonët. Pastaj Zoti më tha: **“Tmerri i këtij mëkati ka arritur Atin tim. Shenja e parë që do tu japë si paralajmërim është se do të ketë një tërmet në Meksikë nëse banorët e këtij vendi nuk pendohen dhe nuk kthehen tek Unë.”** (Kur erdha më vonë në Tokë, shkova në Meksikë dhe predikova këtë mesazh. Njerëzit nuk dëgjuan dhe kohët e fundit ndodhi një tërmet i fortë në Meksikë)

Ndërsa ishim ende në ajër, Zoti më tha se Ati i tij i ka shtrirë duart drejt banorëve të Tokës. Pashë detin me dallgë shumë të mëdha, dukej si një përbindësh. Pashë gjithashtu stuhi e tufane që po ndodhnin mbi Tokë. Unë e pyeta Zotin: **“Zot, çfarë do të ndodhë me të Krishterët kur të gjitha këto të ndodhin?”** Ai u përgjigj: **“Shko e thuaju se për sa i përket atyre që janë besnikë ndaj meje, asnjë flok i tyre nuk do të preket.”**

Pastaj Zoti më çoi në një vend tjetër ku pashë ujëra në lëvizje. Ne zbritëm poshtë përmes një tuneli dhe mbërritëm në thellësitë e Tokës. Pashë dyer të mëdha. Këto nuk ishin njësoj si ato që pashë në udhëtimin e parë. Në këto dyer gjendeshin zinxhirë të mëdhenj. Zoti shkoi e hoqi zinxhirët, dhe më lejoi të hyja brenda në tunel. Pashë mijëra njerëz me kokën poshtë, të veshur me rroba të grisura dhe duke mbajtur zinxhirë të rëndë. Unë thashë: **“Zot, çfarë do të thotë kjo?”** Ai u përgjigj: **“Të gjithë këta burra dhe gra janë në rrugën e tyre drejt Ferrit.”** Midis tyre pashë vëllanë e madh të burrit tim, Adolfon. Ai ishte një njeri i vështirë, ai martohej dhe divorcohej sa herë donte dhe e përbuzte Perëndinë. Unë iu luta Zotit të më kthente pas në Tokë dhe ta paralajmëroja Adolfon se po shkonte në ferr por Zoti nuk mu përgjigj. Bashkë me Adolfon pashë edhe gruan e tij duke ecur në atë tunel. Ata ndodheshin në buzë të Ferrit. Unë iu luta përsëri Zotit të më kthente në Tokë dhe tu tregoja njerëzve atë që kisha parë. Zoti ngriti duart lart dhe tha: **“Shko e thuaju atyre se koha është pranë përfundimit...mijëra e mijëra njerëz do të shkojnë në Ferr, koha e Adolfof mbaroi, ai do të vdesë.”**

(Kur u ktheva në Tokë, kunati im Adolfo nuk deshë ta ndryshonte mënyrën e tij të jetuarit. Një ditë ai u kthye herët nga puna dhe i tha gruas së vet: “Nuk mund të punoj më. Diçka po më thotë se do të vdesë.” Ajo u përgjigj: “Thua kështu sepse je i dehur si zakonisht.” Pasi të dy shkuan për të fjetur, disa minuta më vonë ajo pati një vegim. Ajo pa veten dhe burrin e saj në një tunel, të veshur me rroba të vjetra dhe duke shkuar në ferr. Ajo dëgjoi Zotin që i tha: “**Koha për ju të dy përfundoi.**”)

Kur isha akoma në ajër Zoti më tha: “**A e di përse të solla këtu për herë të dytë? Për të të treguar se në vizitën tënde të parë, numri i shpirtrave të humbur ishte më i vogël se tani.**” Këtë herë kishte më shumë shpirtra të humbur.

Pastaj, Jezusi dhe unë u larguam nga ai vend dhe u ngjitëm lart, përmes qiellit të dytë. Kur arritëm në qiellin e tretë, në Mbretërinë e Perëndisë, pashë engjëj duke lëvizur me nxitim nga një cep në tjetrin dhe e pyeta Zotin: “Përse këta engjëj janë në lëvizje?” Jezusi u përgjigj: “**Engjëjt e mi janë vërtetë në lëvizje, por do të të tregoj se si Toka është gjithashtu në lëvizje. Ji e kujdesshme sepse shumë demonë kanë pushtuar Tokën. Djalli është i zemëruar ndaj të Krishterëve sepse i ka ngelur vetëm pak kohë.**”

Zoti më tregoi demonë në një vrull të madh dhe më tha: “**Këta demonë që ti sheh janë demonë të kurorëshkeljes. Ata do të sulmojnë shumë nga shërbëtorët e mi dhe disa prej tyre do të bien në këtë mëkat. E di përse djalli arrin t’i rrëzojë shërbëtorët e mi? Sepse shërbëtorët e mi nuk më japin mua të gjithë lavdinë. Ata vjedhin lavdinë time dhe bëhen krenarë. Për më tepër, gratë e tyre jetojnë në një rrëmujë të madhe shpirtërore. Ato nuk i kanë ndërtuar shtëpitë e tyre me dituri.**” ([1 Timoteut 2:11-14](#))

Pashë më pas mijëra engjëj të cilët nuk mund t’i numëroja. Shumë prej tyre ishin gati për betejë. Jezusi më tha: “**Tani po i dërgoj këta mijëra engjëj në Tokë për të mbrojtur njerëzit e mi. Në këto ditë të fundit mbrojtja do të dyfishohet. Satani gjithashtu do t’i dyfishojë sulmet e tij, por ti nuk duhet të harrosh se Perëndia yt është i madh dhe i fuqishëm. Nëse je i lidhur pas Tij, asgjë nuk do të të ndodhë.**”

Gostia

Zoti më çoi më pas në një vend tjetër. Pashë një tavolinë të madhe të rrethuar me karrige të arta. Në secilën karrige ishte shkruar një emër dhe ishte vendosur një rrobë prej liri të imët. Përballë çdo karrigeje, mbi tavolinë, kishte kurora. Vura re se aty ndodhej një karrige më e madhe se të tjerat. Përballë saj ishte një kupë e madhe prej ari. Jezusi më tha të shkoja e të shihja se çfarë kishte në kupë. Ajo ishte e mbushur me verë, gati për tu shërbyer. Jezusi më tha: “**A e di përse vera është gati për tu shërbyer? Shko dhe thuaju njerëzve të mi që Unë jam tek dera, Unë vij shpejt.**”

Zoti më dha një rrobë liri dhe një kurorë. E vasha rrobën dhe kurorën dhe shkova tek një vend ku ishte një pasqyrë. Jezusi më tha: **“A sheh ndonjë njollë apo rrudhë në veshjen tënde? Askush nuk do të hyjë përmes kësaj dere dhe as nuk do të ulet në këtë tavolinë, nëse nuk është i veshur kështu. Disa nga njerëzit e mi në Tokë i kanë njetosur rrobat e tyre. Të tjerë kanë rroba të zhubrosura kurse të tjerë i kanë hequr mënjanë dhe i kanë harruar ato. Thuaju njerëzve të mi që është koha t’i lajnë rrobat e tyre, t’i hekurosin dhe t’i veshin përsëri. Të Krishterët duhet t’i kërkojnë Frymës së Shenjtë ti ndihmojë ata që t’i mbajnë rrobat e tyre të pastra, sepse Mbreti do të festojë së shpejti Darkën e Martesës në mbretërinë e Atit të tij.”** ([Mateu 22:1-14](#))

Familja ime

Unë vij nga një familje e divorcuar dhe u rrita me babanë tim. Nëna ime ishte shumë besimtare, kurse babai im nuk besonte në asgjë. Unë kam një motër që ndjek një konventë katolike, por e di që Jezusi do ta nxjerrë prej andej së shpejti dhe bashkë do të predikojmë Ungjillin. Unë lutem shumë për të. Kur po mendoja për jetën e nënës sime në atë religjion mistik, në udhëtimin tim të parë në Parajsë, unë qava përpara Zotit dhe i thashë: **“Zot, nëna ime është e humbur; unë ia kam predikuar Ungjillin asaj, por ajo nuk më dëgjon. Ajo është e ngjitur gjithmonë e më tepër në atë fe pagane.”** Zoti mu përgjigj: **“Unë do ta shpëtoj nënën tënde dhe do ta marrë në shtëpinë time shpejt, që ajo mos të bjerë prapë në mëkat dhe mos të shkojë në ferr. Për këtë arsye, sapo ajo të konvertohet, Unë do ta marr në Parajsë.”**

Kur u ktheva në Tokë, unë u luta, qava, psherëti ja dhe kujtoja premtimin që Zoti më bëri, por pashë që nëna ime ishte gjithnjë e përfshirë në idhujtarinë e religjionit të saj. Një ditë Perëndia e përdori djalin tim për ta konvertuar nënën time. Ajo vdiq vetëm tri ditë më pas.

Në udhëtimin tim të dytë në Parajsë Zoti më tha: **“Shiko, atë që Unë e them me gojën time, duart e mia e bëjnë.”** E pashë nënën time në atë vend të bukur; ajo ishte me gra të tjera. Ne shkuam në një vend ku ndodheshin mijëra fëmijë të veshur me rroba të bardha që i jepnin lavdi Perëndisë. Jezusi më tha: **“Këta fëmijë janë nga ata që janë abortuar nga prindërit e tyre dhe nga mjekë kriminelë. Foshnjat që njerëzit kanë vrrarë ndërsa ishin ende në barkun e nënës, dhe që janë gjendur në kosha mbeturinash apo lumenj, janë këtu në Parajsë.”**

Vëllezër e motra të dashura, ndryshe nga se mund të mendoni ju, Zoti e konsideron fetusin një qenie njerëzore që prej konceptimit, që nga dita e parë e shtatzanisë.

Jezusi më tha prapë: **“Bernarda, puno sepse Unë jam forca jote. Ky mesazh duhet të publikohet në të gjithë botën. Ky është një mesazh për të Krishterët, pastorët, dhe për të gjithë banorët e Tokës, përfshirë ty. Ai që është i shenjtë le të vazhdojë të shenjtërohet.”**

Në atë moment portat e Parajsës u hapën. Pashë një shkallë shumë të bukur. Jezusi thirri me mijëra engjëj dhe më pas më shoqëroi deri në shtëpinë time. Kur mbërritëm në shtëpi, pashë burrin tim dhe vëllezërit e krishterë duke pritur që shpirti im të kthehej pas. E pashë trupin tim fizik dhe i thashë

Zotit se nuk doja ta kisha më këtë trup. Zoti mu përgjigj: *“Nuk mund të kthehesh në Parajsë me mua, sepse nuk ka ardhur ende koha jote. Ti duhet më parë tu tregosh njerëzve të mi atë që pe, në mënyrë që ata të përgatiten.”* Me një zë të fuqishëm Ai tha: *“Hyr dhe merr jetë, Unë jam ringjallja dhe jeta, ai që beson tek Unë, edhe sikur të duhej të vdesë, do të jetojë.”* ([Gjoni 11: 25-26](#))

Fundi i Dëshmisë

www.DivineRevelations.info/ALBANIAN